

Cal a dia d'avui això de l'Institut Nova Història?

Autor: Cesc Batlle

Data de publicació: 01-05-2010

És plausible que, de tant en tant, coneguts i saludats ens puguin preguntar : "I això de l'Institut Nova Història, ¿cal a dia d'avui?". Els qui, de bona fe, ens preguntin això, molt probablement és que no són conscients que, precisament avui, es segueixen donant situacions senzillament escandaloses com la d'En Jordi Bilbeny, que malgrat les seves múltiples recerques i contribucions rellevants al coneixement de la veritable història del nostre país, no aconsegueix trobar cap professor d'universitat que vulgui fer-li de tutor per a la tesi doctoral i, així, En Bilbeny es veu privat del més que merescut prestigi afegit de poder identificar-se com a Doctor en Història a pesar que, com tots sabem, hi ha multituds de doctors que han fet contribucions de poca profunditat.

Part d'aquest eixordador silenci universitari es deu a la repressió i control existents a l'estat espanyol. Malauradament, una altra part, tant o més important, es deu a un fenomen molt més universal i consistent, i repetidament denunciat per icones de la intel·lectualitat universal, com és que d'una manera molt estesa, paradoxalment, les universitats esdevenen màquines de propagar l'estatus quo, i no fòrums a on desplegar totes les idees de manera oberta i lliure, per després espigolar i desenvolupar aquelles que suporten un escrutini objectiu i sense prejudicis, mentre que la resta són rebutjades. Efectivament, tret d'honroses excepcions, quan un professor universitari pren partit per una determinada interpretació de la realitat, aquesta serà la visió que, immutablement, sostindrà fins a la seva mort acadèmica, bé per por de ser qualificat de volàtil, bé per una pruija mal entesa, bé per un orgull desmesurat, bé per obcecació acadèmica o, molt probablement, per un cert cocktail de tot plegat.

Així, fins i tot en el suposadament asèptic camp de la física, el premi Nobel Max Planck ens diu que "una nova veritat científica no triomfa convencent els seus oponents, sinó perquè tard o d'hora es moren, i són substituïts per una nova generació"; i el biòleg Richard Dawkins ens explica com un moment excepcional, aquell en què tota la classe es va aixecar a aplaudir emocionada quan un professor d'Oxford va agrair públicament a un professor convidat que, en la classe que acabava d'impartir, li hagués fet veure que havia estat equivocat fins llavors en un cert tema.

És en aquest context que, una institució com l'Institut Nova Història té un rol capital a complir: només compromesos

amb la veritat sense limitacions, som el principal fòrum on es podran examinar i discutir noves veritats, sense haver de retre culte a l'ortodòxia establerta. Si creus que aquesta és una contribució important al coneixement pel coneixement, i també al nostre país, i ja ens dones suport, esperem i desitgem que ens el segueixis donant. Si no ens el dones encara, et convidem a animar-t'hi car, per a aquesta tasca tan important, tots, absolutament tots, hi fem falta.

Cesc Batlle